

תקונא שיבסר

בראשית, עלה אתמר (ע"י דברים יח ד) ראשית מעשר דגנך, ודא מלכות דאיהו מעשר, ואיהי עשירית לעשר ספירות, ובגיןה מעשרין, ומוץ ותבן דאינון לבושין דחטה, בהאי עלמא פטורין ממעשר, ומאן דבעי לאפקא מעשר מחטה, בעי לנקייה מן מוץ ותבן דאינון ח"ט, ואשתארת איהי ה' נקיה, בההוא זמנא יהא זריק בה טפה דאיהי י'.

ובגוונא דא בזווגא דבר נש, צריך לנקאה טפה מחט"א דאיהו יצר הרע, למהוי זרעא נקיה בה, הדא הוא דכתיב (בראשית מז כז) ה"א לכם זרע.

אבר בעלמא דאתי חטה איהי נקיה, איהי ולבושה, ואיהי עשרין ותריין אתוון דאורייתא, ובגין דא בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה, למהוי איהי נקיה בלא פסולת, ותריין עשורין אינון, דאמר קרא (דברים יד כב) עשר תעשר, אמאי אלא בגין לקשרא לה בתריין דרועין, דאינון פהן לוי, דאינון מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, דכל ספירן סלקין לעשר (בשכינתא), עד דסלקין למאה, ואיהי אתעבידת תרומה לכלהו מאה, ובגין דא שיעור (דף לא ע"ב) תרומה תרי ממאה, לקבל תריין לוחין דאורייתא, דאיהי תורה דאתיהיבת בארבעין יומין, ודא איהו תור"ה מ', ובה אתעבידו ספירן פלהו עשרונים, תלת אבהן תלת עשרונים, תרי נביאי קשוט אינון עשרון עשרון.

תקונא תמני סרי

בראשית בר"א שי"ת, אינון שית דרגין דנבואה, דאתמר בהון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש, וכמה דאינון שית

תקון שבעה עשר

בראשית, עליה נאמר ראשית מעשר דגנך, וזו מלכות שהיא מעשר, והיא עשירית לעשר ספירות, ובשבילה מעשרים, ומוץ ותבן שהם הלבושים של החטה, בעולם הזה פטורים ממעשר, ומי שרוצה להוציא מעשר מחטה, צריך לנקותו מן המוץ והתבן שהם ח"ט, והיא נשארת ה' נקיה. באותו זמן יהיה זורק בה טפה שהיא י'.

וכמו זה בזווגו של אדם, צריך לנקות טפה מחט"א, שהוא יצר הרע, להיות זרע נקי בה. זהו שכתוב ה"א לכם זרע.

אבר בעולם הבא, החטה היא נקיה, היא ולבושה, והיא עשרים ושפים האותיות של התורה, ומשום זה בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה, שהיא תהיה נקיה בלי פסולת, ושני עשורים הם, שאמר הכתוב עשר תעשר, למה? אלא בשביל לקשר אותה עם שתי זרועות, שהם פהן ולוי, שהם מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, שכל הספירות עולות לעשר (בשכינה), עד שעולות למאה, והיא נעשית תרומה לכל המאה, ומשום זה שעור תרומה שנים ממאה, כנגד שני לוחות התורה, שהיא תורה שנתנה בארבעים ימים, וזהו תור"ה מ', ובה נעשו הספירות פלן עשרונים, שלשת האבות שלשה עשרונים, שני נביאי אמת הם עשרון עשרון.

תקון שמונה עשר

בראשית, בר"א שי"ת, הם שש דרגות של נבואה, שנאמר בהם שוקיו עמודי שש, וכמו שהם